

Forslag til Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån.

Fremsat den 11. april 1975 af *finansministeren*.

Finansministeren bemyndiges til at optage indenlandske statslån til et samlet beløb af indtil 6.000 mio kr.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den nu vedtagne finanslov for finansåret 1975-76 budgetterer med et statsligt finansieringsbehov på 9,4 mia kr. I dette tal er medregnet udgifter på ca. 2,8 mia kr. til køb af obligationer til den sociale pensionsfond.

Dette budgetunderskud vil få en gunstig indflydelse på beskæftigelsen i kraft af den direkte og indirekte efterspørgsel, som udgår fra udbetalingerne fra staten. Sideløbende med disse indkomstforøgende virkninger fremkommer imidlertid en forøgelse af pengemængden. En sådan likviditetsforøgelse indebærer en risiko for nedbringelse af erhvervslivets udenlandske låntagning og for at det bliver vanskeligt at hindre en for stærk indenlandsk kreditudvidelse. Der må endvidere tages hensyn til den internationale vurdering. Et stort statsfinansielt underskud, som ikke i væsentlig grad søges dækket over kapitalmarkedet, vil kunne påvirke udlandets vurdering af den danske økonomi og derigennem skabe problemer for både den offentlige og private låntagning.

Det vil ikke være hensigtsmæssigt at imødegå denne likviditetsforøgelse alene ved hjælp af de traditionelt anvendte midler, hvilket i første række vil sige kassebindingsregler og obligationssalg fra Nationalbankens obligationsbeholdning. Anvendelse af kassebindingsregler vil vel kunne dæmpe kreditudvidelsen, men fjerner ikke den primære likviditetsforøgelse i samfundet, og Nationalbankens obligationsbeholdning er næppe tilstrækkelig til at kunne anvendes til salg i stort omfang. Hertil kommer, at salg fra Nationalbankens beholdning i kraft af

dennes sammensætning kan virke forstyrrende ind på det ordinære obligationsmarked og i øvrigt ikke vil mindske trækket på statens løbende konto i Nationalbanken. Det kan i denne forbindelse anføres, at Nationalbanken i sin årsberetning for 1974 har udtalt følgende:

„På baggrund af den anspændte valutariske situation må det blive en væsentlig opgave for pengepolitikken at søge at begrænse de uheldige virkninger af den øgede pengeforsyning. Dette kan til en vis grad ske inden for rammerne af de aftaler, der i efteråret 1973 er indgået mellem Nationalbanken og pengeinstitutterne, men det må også overvejes, om det vil være nødvendigt at absorbere en del af den forventede pengerigelighed ved salg af værdipapirer i markedet.“

Regeringen foreslår derfor, at der emitteres indenlandske lån for derved at opsuge likviditet og dække en del af finansieringsbehovet.

Der sigtes imod at udstede statsobligationer til et samlet nominelt beløb af indtil 6 mia kr. Det vil være hensigtsmæssigt, for at sikre afsætningen af obligationerne og for i mindst mulig udstrækning at påvirke kurserne for realkreditobligationer, at udbyde forholdsvis korte eller mellemfristede papirer. Der tænkes herved på obligationer af højst 7 års løbetid med sådanne rente- og afdragsvilkår, at der kun bliver tale om et begrænset kurstab. Det skulle med sådanne papirer være muligt at sikre afsætning også uden for den sædvanlige kreds af obligationsaftagere.

Afsætningen af obligationerne tænkes — ligesom